

кифоръ издалъ (922) новела, съ която между друго се забранявало на държавнитѣ чиновници да придобиватъ недвижими имоти въ ония села, въ които тѣ по-рано не притежавали такива.⁹¹ Сжщиятъ императоръ, Романъ Лакапенъ, съ друга новела (935) строго забранилъ на боляритѣ да придобиватъ имоти въ селата и прѣдвидѣлъ разни начини за обезсилване на подобни сдѣлки.⁹² Константинъ Порфироченитъ по сжщия въпросъ издалъ (947) нова новела, съ която унищожилъ придобититѣ отъ боляритѣ владѣния въ разнитѣ села.⁹³ Императоръ Василий II сжщо издалъ (996) новела противъ велможитѣ, които незаконно и насилствено завладѣли имотитѣ на бѣднитѣ. Съ нея той обезсилилъ всички подобни сдѣлки и унищожилъ четиридесетогодишния срокъ на давностното владѣние, по силата на което тѣ придобивали правото на собственостъ върху незаконно усвоенитѣ чужди имоти⁹⁴. Въ грамотитѣ на нѣкои привилегирувани села и градове изрично се забранявало на държавнитѣ чиновници да придобиватъ и купуватъ недвижими имоти въ тѣзи села и градове. Владѣтелитѣ често подарявали на любимитѣ си и заслужили боляри цѣли села или земни пространства, като възнаграждение за услугитѣ имъ къмъ държавата, или лично къмъ тѣхъ⁹⁵. Свободнитѣ и самостоятелни собственици по много начини могли да се лишатъ отъ собствеността върху земята, на която обитавали и да станатъ чужди населеници и икономично зависими. Но най-честиятъ отъ всички начини била пронията. Прониаритѣ често прѣобръщали прониитѣ си въ собственостъ и като такъви ги прѣдавали на наслѣдницитѣ

⁹¹ Lachariae v. Liuganthal. Jus graeco-romanum, III, 287—241.

⁹² Ibid. „ 243—152.

⁹³ Ibid. „ 253—256.

⁹⁴ Ibid. „ 308—318.

⁹⁵ Miklosich Fr. Müller Jos. Acta et. diplomata, III, 258—259.